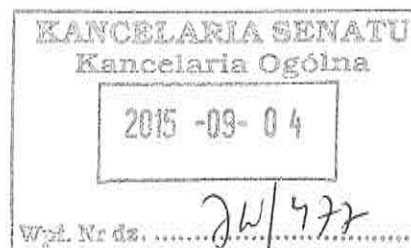

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 3 września 2015 roku

PG II Ko₁ 1879/15
dot. BPS/043-79-3420-PG/15

SEKRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 4.09.15
nr. 5512.....podpis.....

Pan Sekretariat Wicemarszałka Senatu RP
Jana Wyrowińskiego
Jan Wyrowiński Wpłynęło dn. 04.09.2015 r.
Nr JW/477
Podpis S. Sledes

Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na pismo Pana Marszałka z dnia 29 lipca 2015 roku (sygn. BPS/043-79-3420-PG/15), przy którym przesłano tekst oświadczenia złożonego przez senatora Wojciecha Skurkiewicza wspólnie z innymi senatorami podczas 79. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 24 lipca 2015 roku w sprawie zgłaszania się do biura „Dudapomoc” osób, które podnoszą okoliczności mogące wskazywać na działania funkcjonariuszy Policji mające na celu poprawę statystyki wykrywania przestępstw, czego przykładem ma być sprawa Prokuratury Rejonowej Warszawa – Mokotów w Warszawie, uprzejmie przedstawiam odpowiedź na oświadczenie.

Z informacji uzyskanej z Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie wynika, że wymienione postępowanie zostało zainicjowane złożeniem przez pokrzywdzoną pisemnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez funkcjonariuszy Policji. W dniu 26 czerwca 2012 roku Prokurator Okręgowy w Warszawie, na podstawie § 122 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, przekazał przedmiotowe zawiadomienie z pominięciem jednostki

właściwej miejscowo, do Prokuratury Rejonowej Warszawa – Mokotów w Warszawie, z uwagi na konieczność uniknięcia ewentualnego zarzutu braku bezstronności. Przedmiotem tego postępowania były dwa czyny określone w art. 231 § 1 kk, polegające na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy Komendy Rejonowej Policji Warszawa IV w trakcie interwencji podjętych wobec zawiadamiającej, poprzez użycie wobec niej siły fizycznej i działania tym samym na szkodę jej interesu prywatnego. Postanowieniem z dnia 23 lipca 2012 roku przedmiotowe śledztwo zostało umorzone, wobec braku znamion czynu zabronionego.

Na skutek złożonego przez pokrzywdzoną zażalenia, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie w dniu 31 października 2012 roku nie uwzględnił wniesionego środka odwoławczego i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Jednak w związku ze złożonym oświadczeniem senatorskim Prokuratura Okręgowa w Warszawie dokonała analizy sprawy i uznała, że decyzja merytoryczna kończąca śledztwo jest przedwczesna. Stanowisko takie podzieliła również Prokuratura Apelacyjna w Warszawie, która skierowała pismo do Prokuratora Okręgowego w Warszawie z zaleceniem wystąpienia do Prokuratora Rejonowego Warszawa – Mokotów w Warszawie, o rozważenie podjęcia na nowo umorzonego postępowania przygotowawczego w trybie § 113 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 roku Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. z 2014 roku, poz. 1218 z późn. zm.).

Końcowo podnieść należy, że jakkolwiek funkcjonariusze policji w ogóle nie zeznawali jako świadkowie w sprawie Prokuratury Rejonowej Warszawa – Mokotów w Warszawie, to jednak zasadnym będzie formalne przyjęcie od pokrzywdzonej zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchanie jej w tym zakresie, w celu identyfikacji sprawy, w której miało dojść do złożenia przez funkcjonariuszy Policji fałszywych zeznań.

Z
A. Seremet

Andrzej Seremet